

# Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

---

Część LXVII. — Wydana i rozesłana dnia 30 grudnia 1882.

---

## 180.

### Ustawa z dnia 26 grudnia 1882,

przedłużająca moc obowiązującą ustawy z dnia 25 maja 1880 (Dz. u. p. Nr. 56) o ułatwieniach i ulgach dla kolei miejscowych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

#### Artykuł I.

Zmienia się artykuł IX ustawy z dnia 25 maja 1880 (Dz. u. p. Nr. 56) o ułatwieniach i ulgach dla kolei miejscowych i przedłuża moc obowiązującą po stanowienie tejże ustawy w artykułach I do VIII włącznie zawartych, aż do dnia 31 grudnia 1884.

#### Artykuł II.

Wykonanie ustawy niniejszej, nabierającej moc od dnia 1 stycznia 1883, porucza się Ministrom handlu, spraw wewnętrznych i skarbu.

Wiedeń, dnia 26 grudnia 1882.

**Franciszek Józef r. w.**

**Taaffe r. w.**

**Dunajewski r. w.**

**Pino r. w.**

## 181.

### Ustawa z dnia 26 grudnia 1882,

o podwyższeniu dotacji nadzwyczajnej na budowę kolei arletańskiej, wyznaczonej w ustawie skarbowej na rok 1882.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

#### Artykuł I.

Dotacja nadzwyczajna na budowę kolei arletańskiej, wyznaczona w ustawie skarbowej na rok 1882 z dnia 29 marca 1882 (Dz. u. p. Nr. 33) podwyższa się z 5,500.000 zł. na 7,500.000 zł.

#### Artykuł II.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi skarbu i Ministrowi handlu.

Wiedeń, dnia 26 grudnia 1882.

**Franciszek Józef r. w.**

**Taaffe** r. w.

**Dunajewski** r. w.

**Pino** r. w.

## 182.

### Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 26 grudnia 1882,

tyczące się aptek domowych i apteczek lekarzy i chirurgów.

Po wysłuchaniu najwyższej Rady zdrowia we względzie zasad odpowiedniej zmiany przepisów, tyczących się aptek domowych i apteczek lekarzy i chirurgów, rozporządza ministerstwo spraw wewnętrznych co następuje:

#### A. We względzie aptek domowych.

1. Prawo do utrzymywania apteki domowej ocenia się podług dotyczeńasowych przepisów ustawowych, tego się tyczących.
2. Każdy lekarz lub chirurg, który rości sobie prawo do utrzymywania apteki domowej, winien postarać się o upoważnienie do tego u Władzy administracyjnej powiatowej.
3. Celem apteki domowej jest, aby aptekarz lub chirurg praktykujący na prowincji, mógł chorym powierzającym się jego opiece, wydawać lekarstwa bez wielkiej zwłoki. Posiadanie apteki domowej nie uprawnia jednak lekarza do sprzedawania lekarstw i leków wszystkim, ani też do wydawania z niej lekarstw tym chorym, których w siedzibie apteki publicznej pielegnuje lekarz utrzymujący aptekę domową.

4. Jakie leki i w jakiej ilości znajdować się mają w aptece domowej, zostawia się to utrzymującemu ją lekarzowi lub chirurgowi, który zresztą jest za to odpowiedzialny, aby wszystkie środki lekarskie, znajdujące się w jego aptece, były w należytym gatunku. Atoli leki przepisane dla apteczki (*B. l. 1 i 2*), powinna posiadać każda apteka domowa.

5. Nie wolno odmówić wydania z zapasu leków apteki domowej lekarstwa zapisanego przez lekarza zamiejscowego, do chorego przywołanego, gdy tego pilna wymaga potrzeba a owego lekarstwa nie możnaby dostać rychło z apteki publicznej.

6. W każdej aptece domowej powinny być w przepisany stanie środki potrzebne do właściwego wydawania lekarstw, wagi, ciężarki, miary i tym podobne przybory, leki zachowywane być mają w sposób zapobiegający wszelkiemu nadużyciu, zmieszaniu lub wzięciu jednego za drugi.

7. We względzie nabywania leków i przetworów dla aptek domowych, zostawiają się w mocy przepisy obowiązujące.

Oprócz książki nabywczej, lekarz lub chirurg upoważniony do utrzymywania apteki domowej, winien posiadać rejestr do zapisywania w nim pod nazwiskami chorych lekarstw im wydanych a to w formie recept.

Do wydanych lekarstw dołączać trzeba zawsze receptę i pisać na nich cenę lekarstwa tak samo jak to aptekarzom jest polecone.

8. Z apteki domowej wydawać ma lekarstwa tylko lekarz lub chirurg albo farmaceuta do tego przyjęty. Za należyte zawiadyswanie apteką domową odpowiedzialny jest właściciel.

## B. We względzie apteczek podręcznych.

Ażeby w razie nagłych przypadków i chorób, śmierć za sobą pociągnąć mogących, wezwany lekarz miał pod ręką do dania natychmiast pierwszej pomocy, najpilniejsze i konieczne środki uznane za skuteczne, a znajdujące się zwykle tylko w aptekach, służy apteczka podręczna, która zaopatriona być ma w następujące leki w przepisanej ilości i oznaczonych dawkach:

- a) Acidum tannicum, Doses Nr. 10 a 1·00 Gramm (qua stypticum et antidotum).
- b) Chloroformium 100·00 Gramm.
- c) Cuprum sulfuricum in pulvere, Doses Nr. 10 a 1·00 Gramm (qua emeticum et antidotum).
- d) Ferrum sesquichloratum solutum 100·00 Gramm.
- e) Radix Ipecacuanhae in pulvere, Doses Nr. 10 a 1·00 Gramm (qua emeticum).
- f) Morphium hydrochloricum (do zaskórnegowstrzykiwania), Morphii hydrochlorici 0·100; Aquae destillatae. 5·00 gr.
- g) Tinctura opii simplex 20·00 Gramm.

2. Władzom administracyjnym krajowym zostawia się zarządzenie, aby w apteczkach podręcznych utrzymywano oprócz powyższych środków jeszcze jakieś inne, gdyby to było potrzebne ze względu na ważne okoliczności.

3. Każdy lekarz mieszkający w miejscu, gdzie niema apteki publicznej, obowiązany jest mieć lekarstwa objęte spisem środków do apteczki podręcznej przeznaczonych.

4. Lekarze zamieszkali w miejscowościach, w których jest apteka publiczna, mogą uzyskać od Władzy administracyjnej powiatowej upoważnienie do utrzymywania

apteczki podręcznej, jeżeli z obowiązków swego zawodu odwiedzają chorych poza obrębem swojej siedziby a miejscowe stosunki komunikacyjne są takie, że środków lekarskich do dania pierwszej pomocy, nie możnaby dostać z apteki dość szybko.

5. Leki do apteczek podręcznych nabywać mają lekarze z najbliższych aptek publicznych w postaci już przygotowanej do zażycia. Lekarz jest odpowiedzialny za utrzymanie lekarstw apteczki podręcznej w dobrym stanie, aptekarz za właściwy podział na dawki i za jakość lekarstw.

6. Naczynia i pudełka w których lekarstwa apteczki podręcznej są zachowywane, winny być opatrzone dokładnymi sygnaturami, firmą apteki, która je wydała i datą ekspedycji.

7. Lekarze obowiązani są mieć staranie, aby zapas lekarstw w ich apteczce podręcznej był zawsze kompletny i utrzymywać mają rejestr nabytych i wydanych lekarstw.

Tak apteki domowe jak i apteczki podręczne lekarzy i chirurgów podlegają nadzorowi rządowemu i lekarze powiatowi winni co jakiś czas przekonywać się, czy są utrzymywane w dobrym stanie i według przepisów zawiadywane.

**Taaffe r. w.**

### 183.

## Rozporządzenie ministerstwa handlu z d. 27 grudnia 1882,

tyczące się powiększenia wagi listu pojedynczego w obrocie wewnętrzny.

W porozumieniu z król. węgierskiem ministerstwem robót publicznych i komunikacji, powiększa się, począwszy od 1 stycznia 1883 wagę listów pojedynczych w obrocie wewnętrznym monarchii austriacko-węgierskiej z 15 na 20 gramów, zatrzymując nadal taksę listową dwustopniową i wagę najwyższą dla listów w ilości 250 gramów. Porto od listów w obrocie wewnętrznym wynosić przeto będzie dla wszystkich odległości:

- a) od zwyczajnego listu frankowanego, ważącego aż do 20 gramów włącznie, 5 centów; od listów ważących więcej niż 20 gramów aż do 250 gramów, 10 centów;
- b) od zwyczajnego listu niefrankowanego, ważącego aż do 20 gramów włącznie, 10 centów, od cięższych listów 15 centów.

Porto od listów, które mają być doręczone w okręgu urzędu pocztowego przyjmującego, wynosi:

- a) od listów frankowanych, ważących aż do 20 gramów włącznie, 3 centy, od cięższych, 6 centów;
- b) od listów niefrankowanych, ważących aż do 20 gramów włącznie, 6 centów, od cięższych 9 centów; od listów niedostatecznie frankowanych, liczy się opłata jak od niefrankowanych, lecz potrąca się wartość użytego znaczka listowego lub stępla na kopercie.



**Pino r. w.**